

[Fiskeriministeren]

foranstaltninger, når en fællesskabsordning ikke har kunnet findes.

Den britiske regering har i overensstemmelse med Haagerklæringens regler forelagt sin beslutning om at forlænge fangstforbudet for EF-Kommissionen, som har fundet, at det er påkrævet og ikke diskriminerende.

Regeringen finder herefter, at der ikke er grundlag for at indbringe sagen for EF-Domstolen.

Til *fiskeriministeren* (1/11 77) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Er ministeren indstillet på som modforholdsregel over for Storbritanniens diskriminatoriske foranstaltninger over for dansk industrifiskeri i Nordsøen at kræve indskrænkning af britisk fiskeriaktivitet i grønlandske farvande?«

(Spm. nr. 117).

Besvarelse (9/11 77):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Der foregår ikke for tiden britisk fiskeri i grønlandske farvande, hvorfor det allerede af denne grund ikke vil være muligt at foretage den foreslåede indskrænkning.

Til *statsministeren* (2/11 77) af:

Thorndahl (FP):

»Vil statsministeren tillade, at de statslige og kommunale arbejdspladser bliver benyttet i socialdemokratiets kampagne mod fremskridtspartiet?«

(Spm. nr. 120).

Begrundelse.

Spørgsmålet er stillet i fortsættelse af svaret på spørgsmål nr. 43, hvori statsministeren henviser spørgeren til at rette henvendelse til socialdemokratiet.

Som det formentlig er statsministeren bekendt, vil en sådan henvendelse i almindelighed ikke resultere i et informativt svar, hvorfor spørgeren ser sig nødsaget til at spørge statsministeren, om man vil tillade, at de offentlige arbejdspladser, som alle skatteborgere uanset politisk opfattelse er med til at betale, benyttes i socialdemokratiets kampagne mod fremskridtspartiet, såfremt socialdemo-

kratiet beslutter sig for at udnytte de offentlige arbejdspladser på denne måde.

Besvarelse (9/11 77):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ved henvendelse til socialdemokratiet kunne spørgeren have fået oplyst, at socialdemokratiet i hvert fald de sidste tredive år har udsendt informationsmateriale i den form, som hr. Thorndahl omtalte i forbindelse med spørgsmål nr. 43. Denne form for fordeling af informationsmateriale har ikke hidtil givet anledning til klager. Hvor der i enkelte tilfælde har foreligget misforståelser, er disse blevet fjernet ved, at partiorganisationen har vejledet de aktive partimedlemmer.

Jeg finder ikke, at »sagen« giver anledning til yderligere kommentarer.

Til *socialministeren* (4/11 77) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren foranledige, at sagsbehandlingen i den sociale ankestyrelse fremskyndes væsentligt?«

(Spm. nr. 129).

Begrundelse.

I et svar til en klager vedrørende afgørelse truffet af sikringsstyrelsen anføres det, at i sager, der indbringes for ankestyrelsen, må der i almindelighed påregnes en behandlingstid på 6-9 måneder.

For de mennesker, der henvender sig til den sociale ankestyrelse, vil en ventetid på 6-9 måneder forekomme urimelig lang og ofte give psykiske, økonomiske og sociale følgeproblemer.

Besvarelse (9/11 77):

Socialministeren (Eva Gredal):

Efter ankestyrelsens oprettelse den 1. juli 1973 oversteg antallet af indkomne sager hurtigt den beregnede sagstilgang.

Med udgangen af januar kvartal 1974 verserede der 8.500 sager. Dette indebar, at indkomne sager først kunne forventes afgjort i løbet af 1-1½ år.

Da denne behandlingstid ikke kunne anses for rimelig, blev der med bistand af et rationaliseringsfirma iværksat en undersøgelse. Som et resultat af undersøgelsen blev der